

M.-s. 1297

Am F.
R

2197.6

F. A. 3 Maay
1831 oho

S A L A.

AD REVERENDIS-
SIMVM ET ILLVSTRISSIMVM
Principem *SIGISMVNDOVM* Archi-
episcopum Magdeburgensem, & Mar-
chionem Brandenburgicum.

Michaële Haslobio Berli-
uenſi Marchico autore.

Vuitebergæ excudebat
Laurentius Schuenck,

M. D. LXIII.

Eriditione virile et private offert
anno tñ. Pauli fructu philosopho
philie v. archi Negro, amico suo
Civitatis

S A L A.
Ad Illustrissimum Sigis-
MVNDVM ARCHIEPISCO-
pum Magdeburgensem, & Marchio-
nem Brandenburgicum.

Tunc ubi digressum patria me celsa fouebant
Atria Magnatum, fumosis nota Salinis,
Ver & odorato ludens in gramine, propter
Conualles, solito ornabat nemora ardua cultu:
Mane nouos inter flores, salicesq; iacebam
Fessus, & optato solabar flumine curas.
Dumq; resurgentum teneor dulcedine florum,
Sala suis, herba indutum, caput extulit undis.
Vtq; salutasset redeuntis lumina Phœbi
Sublimem Parijsq; tholis, auroq; decoram
Talia, testatus sua gaudia, cœpit ad arcem.
Iam, niue sublata, Solis face, Portitor Helles
Fulget, & os effert breue Ver in luminis auras.
At Chloris redimita comas benè olentibus herbis
Exultat, placidisq; oculis rosea arua tuetur.
Ipsa etiam proles Veneris sua spicula in artus
Mittit, & inspirat pratis hominiq; calores:
Sed Charites lepidæ exornat pulchro omnia uultu,
Et terram cupiunt populosq; reuiseré terræ.
Nec minus Heroū domus, et uos mænia largo

Aucta

Aucta sale, & ciues: tuq; o dulcissima rerum
Vrbs Domina, ostendas plausus. En secula vobis
Aurea promittunt Superi, pacemq; togatam.

Nunc agros sperata Salus inuisit & vrbes,
Alma Salus, ornata auro, & Parnaside Lauro,
Copia quam rerum sequitur, pomisq; refertum
Et folijs cornu, Diuorum munere plenum.

Iamq; adeò cultus redeunt, & prisca Deorum
Relligio, constans, cui se socio agmine iungunt
Virtutes, & vera Fides, quæ paupere cultu,
Daphneum gestat nitido sub vertice sertum,
Alis conspicua, & tendens super æthera pennis.
Spes illi sociata manus ad sidera tollit,
Cordibus ac lœtis fouet alti gaudia cœli.

Hanc comes in sequitur Dea, quæ seruire parata est
Omnibus, it iuxta Pietas pulcherrima, Diuos
Quæ monstrat digitis, & Amorem Patris & almæ
Ostendit Jobolis: Liber huic oracula pandit,
Mystica, cœlestum contenta in cortice Vatum.

Alma Themis terras etiam colit æthere ab alto,
Cui gladius dextram grauat, & lanx pendula lœuam.
Æqua facit, rectiq; decus, iustumq; tuetur.

Hanc circum plaudit Grauitas, et amabile Numen
Blanda Charis, multæq; aliæ sine nomine Diuæ.

Scilicet hæc Doris Vates præsaga futuri,
Oceani coniuncta Doris, cui flumina flores
Multiplices ferimus, medijs prædixit ab yndis.

A 2 Adue-

Aduenisse diem, quo præstantissimus Heros,
Marchiacæ gentis columen, tot mœnia sceptris
Adiungat, populosq; regat, pacemq; ministret.
Tunc fore quileges statuat, quo uindice iustum
Floreat, & rectis tribuantur præmia factis.

Atq; aliquis cernens illa aurea secula, plenus
Læticiae dicet: celebres saluete Salinæ
Cum populis, iam tempus adest, quo bella quietem
Inuenient, omnesq; reget pax optima terras.
Hinc mea cœlesti manabunt flumina succo,
Mellaq; vicinæ properabunt arbore Quercus,
Ac teltus inarata feret cum frugibus herbas.

Quin etiam lœtis crescentes messibus agri
Percipient cantus volucrum, teq; Attica coniunx
Fingentem numeros, admirabuntur Olores,
Dum quereris crudele nefas, ausumq; Tyranni.

Et docti tenera arua petent, citharaq; canentes
Sustollent Proceres cantu, & super astra leuabunt.
Carmina mirabor fluitans, mirabitur arbos,
Atq; auis implebit uacuas concentibus auras
Crescentes inter salices, & ruris honores.

Tuq; solum, quod larga Ceres prouentibus implet
Erigones calido subsidere, pone querelas,
Te Dryades Nymphæq; colent, pulcræq; Napeæ,
Alma Ceres larga ditabit messe colonos.

At cernens numerum, pinguis mirabitur agros,
Et quo tanta fluat meliorum copia rerum

Quæret,

Quæret, & optabit simili procrescere vita.
Tuta paludosos pascunt armenta per agros,
Cognataq; manus tingens Discordia cæde
Aufugit à nobis rigui trans ostia Nili.

Vos quoq; qui Regum titulos & sceptra timetis
Saxonici gaudete soli pia pectora, ciues.
Gaudete, & Superis promunere dicite grates.
Iam melior vobis requies & vita parata est:
Arma silent, nullisq; gemunt mea regna querelis.

Est pulcrum magnas ad cœlum tollere moles
Conspicuas auro, & leui de marmore ductas,
Quas olim possit mirari sera vetustas,
In quibus afflictis Præses succurrere discat
Rebus, & has aliqua cura fulcire labantes.
Pulchrius est animis præbere sedilia doctis,
Qui Procerum vigili seruare negocia nixu
Assuescant, onerisq; velint in tergora partem
Suspere, & prodesse viris, recteq; mereri.
Ante alias verò res est pulcherrima doctis,
Diuinisq; Hederæ cultoribus hospita curas
Inter, & ambiguam sortem promittere tecta,
Vnde rogis magni subeant adsidera Reges.
Nam nisi cantentur generosi fortia Martis
Facta, cadent, nigrasq; subibunt cuncta fauillas.
Non mihi, si docti mea laudent flumina Vates
Halcionum lamenta velim, nec propter aquarum
Delicias, dulces Cycnorum discere cantus.

A 3 Cresce

Cresce diu princeps, pulchrisq; annitere factis
Surgere. Semipolis tua iungit nomina cœlis,
Parthenope tibi nostra fauet, quæ labitur Albis.
Vtraq; conspiciens vultus mirabitur illos,
Et tibi constituet cumulandas floribus aras.

Ecce tibi tellus varios summittit odores,
Luteoli caltham floris, violasq; nitentes,
Liliaq;, & pulcro spirantia semina vultu,
Italiæ quondam, sed quæ nunc plurima crescunt
Finibus in nostris, decora alta ferentia pratis.
Inde tibi Sueus, Viaderq;, & Huelus Olorum
Carminibus celebris, pater & notissimus Albis
Serta parant, laudiq; fauent, ac sibila tentant.

Magnus eris, cœliq; senem complexibus olim
Impedient, altisq; dabunt considere in astris,
Dum Lauro tectus crines, & crine Galerum
Conspicuus gestans, orbis te sedibus aufers.

At tibi dum nectent Parcæ felicia vitæ
Stamina, qui cantus o quæ te gaudia Vatum
Excipient, & laude vebent crescentibus annis,
Quos pie clementi Præsul dignabere vultu.

Ergo tibi varios ad ripam procreo flores,
Cypridos & curam, Phœbiq;, & nomina Regum
Qui gerit in folijs, & Regum funera plorat,
Hæc ferimus tibi nunc, alijs maiora dabuntur.

Huc ades o Præses, plenis & danda canistris
Germina sume libens ut gratæ nuncia mentis.

No_s

*Nos qui conspicuam fluuiio contingimus arcem
Gignemus medicis flores conatibus aptos,
Vnde noui redeant in languida membra calores.*

*Accipe et hunc calamū, quo te quo sāpe canemus,
Ocia si nostris fuerint concessa querelis:
Accipe, nec Sale, neq; Musæ despice laudes.*

*Salve Heros salve ô dubijs dux vnicē rebus,
Sāpius & posthac nostras audire Camœnas
Perge, tibi seruit cithara, & tibi flumina plaudunt.*

*Hæc ille, & fundens largos ex amne liquores,
Vnde vigor redeat latè surgentibus herbis,
Occuluit caput, ac Nymphis de more ferebat
Iura pater, sceptris, & docto carmine clarus.*

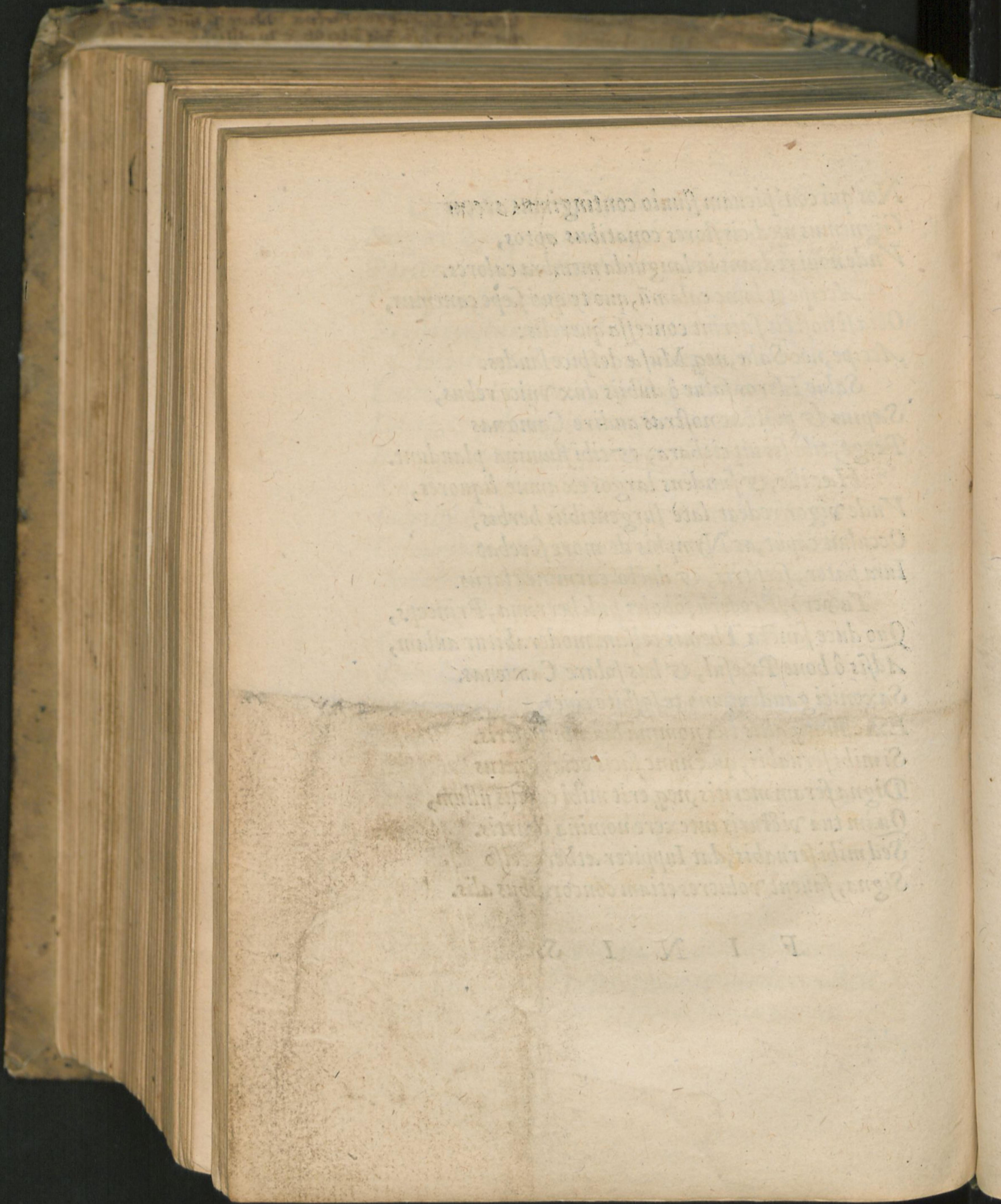
*Tu verò, Procerū soboles pulcherrima, Princeps,
Quo duce sancta Themis celsam moderabitur aulam,
Adsis ô bone Präful, & has solare Camœnas.*

*Saxonici gaudent uno te sōspite ciues,
Extolluntq; altis tua nomina laudibus astris.*

*Si mihi seruabis, quæ nunc facis ocia, gratus
Digna feram meritis, neq; erit mihi carius ullum,
Quām tua victuris intexere nomina chartis.*

*Sed mihi seruabis, dat Iuppiter æthere celo
Signa, fauent volucres etiam concordibus alis.*

F I N I S.

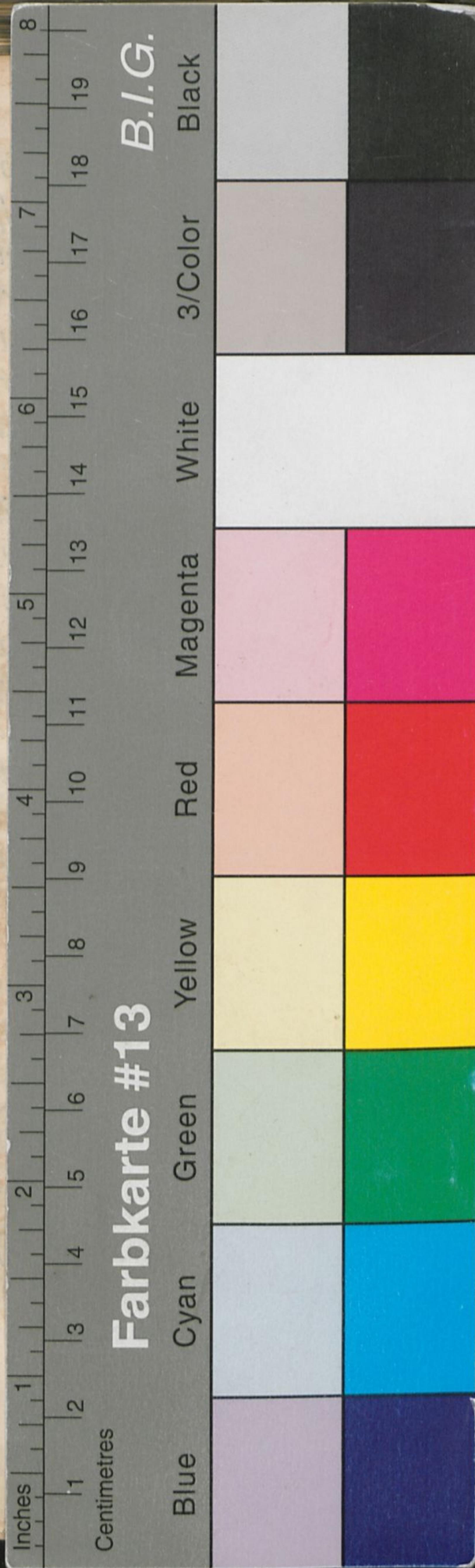
153028

AB: 153028

Farbkarte #13

SALA.
AD REVERENDIS,
SIMVM ET ILLVSTRISSIMVM
Principem SIGISMVNDOVM Archie-
episcopum Magdeburgensem, & Mar-
chionem Brandenburgicum.

Michaële Haslobio Berli-
nensi Marchico autore.

Vuitebergæ excudebat
Laurentius Schuenck.

M. D. LXIII.

Ergidio ne viride et grisea flan-
nis tñ. Paullo frñlio phisico
phie ex armis Myro, amita suo
Civitatis et ceteris.